

Sygn. akt IV KK 240/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 września 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Rafał Malarski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Tomasz Artymiuk

SSN Eugeniusz Wildowicz

Protokolant Małgorzata Gierczak

w sprawie **Ł. Z.**

dot. wyroku łącznego

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron (art. 535 § 5 k.p.k.),

w dniu 22 września 2020r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego na niekorzyść skazanego od wyroku łącznego Sądu Rejonowego w B.

z dnia 18 czerwca 2019 r., sygn. akt II K (...),

uchyla zaskarżony wyrok łączny i przekazuje sprawę Sądowi Rejonowemu w B. do ponownego rozpoznania.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w B. , wyrokiem łącznym z 18 czerwca 2019 r., połączył kary orzeczone prawomocnymi wyrokami, a mianowicie – wyrokiem Sądu Rejonowego w B. z 19 grudnia 2013 r. i wyrokiem Sądu Rejonowego w K. z 1 września 2015 r. (kary te zostały połączone wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w K. z 5 września 2017r. w jedną karę łączną 2 lat i 8 miesięcy, która została wykonana w okresie od

3 maja 2017 r. do 10 czerwca 2019 r.) oraz wyrokiem Sądu Rejonowego w B. z 10 stycznia 2019 r., którym za czyn popełniony 4 maja 2007r. wymierzono karę 10 miesięcy pozbawienia wolności – i wymierzył Ł. Z. karę łączną 3 lat pozbawienia wolności. Wyrok ten uprawomocnił się w pierwszej instancji 26 czerwca 2019 r.

Kasację od wskazanego prawomocnego wyroku łącznego z 18 czerwca 2019 r. wniósł w dniu 9 czerwca 2020 r. na niekorzyść skazanego Prokurator Generalny. Zarzucił w niej rażące i mające istotny wpływ na treść orzeczenia naruszenie art. 366 § 1 k.p.k. i art. 410 k.p.k. w zw. z art. 574 k.p.k., polegające na objęciu wyrokiem łącznym – wbrew art. 85 § 2 k.k. – wykonanej już kary wymierzonej wyrokiem łącznym z 5 września 2017 r. W konsekwencji skarżący zażądał wydania wyroku o charakterze kasatoryjnym.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja zasługiwała na uwzględnienie w całości na posiedzeniu bez udziału stron z racji oczywistej zasadności (art. 535 § 5 k.p.k.).

W świetle zgromadzonych dokumentów nie ulegało wątpliwości, że kara orzeczona prawomocnym wyrokiem łącznym Sądu w K. z 5 września 2017 r. była już w czasie wydawania zaskarżonego wyroku wykonana. Karę tę Ł. Z. odbył w okresie od 3 maja 2017 r. do 10 czerwca 2019 r. Fakt ten stanowił przeszkodę prawną – co jasno wynikało z ówczesnej treści art. 85 § 2 k.k. – do objęcia kwestionowanym wyrokiem łącznym wykonanej już kary łącznej (zob. wyr. SN z 27 czerwca 2019 r., V KK 235/18).

Sąd właściwy, przed którym zapadło zaskarżone rozstrzygnięcie, dopuścił się zatem rażącego i mającego istotny wpływ na treść orzeczenia naruszenia wskazanego w kasacji prawa (art. 523 § 1 k.p.k.). Stąd też konieczne stało się wydanie przez Sąd Najwyższy wyroku kasatoryjnego (art. 537 § 2 k.p.k.).

W ponownym postępowaniu Sądowi *meriti* nie powinno ująć uwagi, że ustawą z 19 czerwca 2020r. (Dz. U. 2020.1086), która weszła w życie 24 czerwca 2020r., dość radykalnie – w art. 38 – zmieniono brzmienie art. 85 k.k. określającego warunki orzekania kary łącznej oraz brzmienie art. 86, art. 89a § 1 i art. 91 § 2 k.k. Co istotne, dodano też art. 91a k.k. w brzmieniu: „Wydaniu wyroku łącznego nie stoi na przeszkodzie, że poszczególne kary wymierzone za należące do ciągu

przestępstw lub zbiegające się przestępstwa zostały już w całości wykonane.
Przepis art. 71 § 2

stosuje się odpowiednio.” Powinnością Sądu powtórnie orzekającego będzie rozważenie, po który z konkurencyjnych reżimów prawnych – uwzględniając tzw. prawo intertemporalne – należy sięgnąć w niniejszej sprawie.